

ligesaa mange Overformynderier, som der er Amtet; men gjorde man dette, vilde det ganske piensynligt stee paa Sikkerhedens Beskøftning, og det er det, der maa affholde os fra at gaae saavidt. Dristet om at faae særlige Bestyrelser i hvert Amt er imidlertid væsentlig bygget paa Hensynet til Afgangen til at erholde Ublaan af Midlerne; men denne Interesse er der, som det forekommer mig, i fuldeste Maal sørget for gjennem Raanekommisjonerne, til hvilke vi senere vilde komme, og hvorpaa jeg derfor ikke nu videre skal indlade mig. — Jeg skal endnu lægge særdeles Vægt paa et Fortrin ved et samlet Overformynderi, det nemlig, at man derved skaber en langt bedre og mere betryggende Revision end ved en hvilkenkomhelst anden Indretning af Overformynderierne. To flere Overformynderier der bliver, jo usikrere og vanskeligere bliver den stadige, jævnlige Revision, hvorpaa det Hele kommer saa særdeles meget an. Naar det altsaa maa indrømmes, at Sammenbragningen til eet Overformynderi yder den størst mulige Sikkerhed for Midlernes Bestyrelse, deels ved den mere betryggende Revision, der derved muliggjøres, og deels ved den store samlede Reservesfond, medens paa den anden Side de stedbige Interesser i fuldt Maal fyldestgjøres ved Raanekommisjonerne, saa skjønner jeg ikke, at man kan være i Tvivl om, at der er al Grund til at gaae ind paa det af Udvalget Foreslaaede. Jeg skal blot dertil sige, at forsaavidt den ærede Minister har lagt Vægt paa, at man ved at samle Overformynderierne paa eet Sted og navnlig i Kjøbenhavn vil foranledige en betydelig Bidtøstighed og store Vanskeligheder paa Grund af den store Afstand, som derved vil fremkomme imellem de enkelte Egne og Overformynderiets Hovedsæde, saa skjønner jeg ikke, at man i saa Henseende vil naa noget Væsentligt ved at dele det i 2, 3 eller 5 Overformynderier; thi med Hensyn til Forbindelsen imellem de enkelte Egne og Overformynderiets Sæde vil der fremdeles vedblive at være den samme Vanskelighed. Ja, det turde maaftæe endogsaa være, at Forbindelsen imellem de andre Steder, hvor disse Overformynderier skulde oprettes, og de enkelte Distrikter vilde være endnu vanskeligere end Forbindelsen med

Kjøbenhavn, imellem hvilken Stad og de øvrige Dele af Landet. Forholdene fremkalde en mere levende Samfærdsel. Jeg kan saaledes ikke Andet end aldeles bestemt holde paa, hvad Udvalget har foreslaaet, og jeg kan ikke, enten ved hvad der af den høitærede Justitsminister er anført, eller ved hvad der er anført af den ærede 6te Landssthingsmand for 9de Kreds (Singerslev), paa nogen Maade bringes til at fravige min Andeel i de foreliggende Forslag.

Rosenørn-Teilmann: Det, som be-
vægede mig til atter at bede om Ordet, er, at den høitærede Justitsminister gjorde mig den Ære at citere en Ytring af mig og meente at kunne citere den fuldkommen korrekt. Han meente, at jeg skulde have sagt, at det, der for mig var det meest Afgjørende, var Pengespørgsmaalet. Ganske vist lægger jeg stor Vægt paa enhver Besparelse, men jeg brugte dog ikke denne Ytring med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at have flere Overformynderier i Provindserne, eller som det andet Alternativ at have eet Overformynderi i Kjøbenhavn, men derimod med Hensyn dertil, om det, naar man havde eet Overformynderi for Kongeriget i Kjøbenhavn, saa ikke vilde være rigtigt at sammenbrage det med det Kjøbenhavnske Overformynderi; der maa ganske vist Pengespørgsmaalet være det Afgjørende. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at have eet eller flere Overformynderier i Kongeriget, er der derimod mange andre Hensyn, der komme i Betragtning, men de ere saa stærkt fremhævede af Andre, at jeg ikke skal gjentage dem; jeg skal kun forvare mig imod, at jeg ikke skulde have havt et aabent Die for dem, og at jeg ikke skulde have seet, at mange af dem ere vigtigere end Hensynet til Besparelse af Administrationsomkostninger. Jeg behøver blot at nævne den simplere og sikrere Revision, som vil opnaaes, naar Kasserebestyrelsen er i Kjøbenhavn. Forsaavidt den høitærede Justitsminister har lagt meget væsentlig Vægt paa, hvorvidt den Lovforandring, der bliver truffen, vil blive modtagen med Velvillie af Befolkningen, er det et Hensyn, der ganske vist ogsaa har sin store Berettigelse, men jeg tror, at naar vi tænke os Lovens endelig vedtagen, enten